

55. Proximum autem erat Pascha Iudæorum : & ascendérunt multi Ierosólymam de regione ante Pascha, ut sanctificarent se ipsos.

56. Quærebant ergo Iesum : & colloquebantur ad invicem, in templo stantes: Quid putatis, quia non venit ad diem festum? Dederant autem Pontifices, & Pharisei mandatum, ut si quis cognoverit ubi sit, indicet, ut apprehendant eum.

CAPUT XII.

Iesus venit Bethániam; ungitur à Mariá soróre Martha: ingreditur Ierosólymam magno populi plausu. Vox Patris æterni auditur de Christi clarificatióne.

† FER. 2. MAIOR. HEBDOM. *Matth. 26. 6. Marc. 14. 3.*

1. **I**esum ergo ante sex dies Paschæ venit Bethániam, ubi Lázarus fuerat mortuus, quem suscitavit Iesus.

2. Fecerunt autem ei cœnam ibi: & Martha ministrabat, Lázarus verò unus erat ex discumbentibus cum eo.

3. Mariá ergo accepit libram unguenti nardi pistici, pretiosi, & unxit pedes Iesu, & extersit pedes eius capillis suis: & domus impléta est ex odore unguenti.

4. Dixit ergo unus ex discipulis eius, Iudas Iscariotes, qui erat eum traditurus:

5. Quare hoc unguentum non venit trecentis denariis, & datum est egenis?

6. Dixit autem hoc, non quia de egenis pertinèbat ad eum, sed quia fur erat, & loculos habens, ea, quæ mittebantur, portabat.

7. Dixit ergo Iesus: Sinite illam ut in diem sepulturæ meæ servet illud.

8. Páuperes enim semper habetis vobiscum: me autem non semper habetis.

9. Cognovit ergo turba multa ex Iudæis quia illic est: & venerunt, non propter Iesum tantum, sed ut Lázarus viderent, quem suscitavit à mortuis.

10. Cogitaverunt autem principes sacerdotum ut & Lázarus interficerent:

11. quia multi propter illum abibant ex Iudæis, & credebant in Iesum.

12. In crastinum autem turba multa, quæ venerat ad diem festum, cum audissent quia venit Iesus Ierosólymam:

13. acceperunt ramos palmárum, & processerunt obviam ei, & clamabant: Hosanna, benedictus, qui venit in nomine Domini, Rex Israël.

14. Et invenit Iesus asellum, & sedit super eum, sicut scriptum est:

† SABB. POST DOMIN. PASS.

* Zach. 9.

15. Noli timere filia Sion: ecce rex tuus venit sedens super pullum asinæ.

16. Hæc non cognoverunt discipuli eius primùm: sed quando glorificatus est Iesus, tunc recordati sunt quia hæc erant scripta de eo: & hæc fecerunt ei.

17. Testimoniùm ergo perhibebat turba, quæ erat cum eo quando Lázarus vocavit de monumento, & suscitavit eum à mortuis.

18. Propterea & obviam venit ei turba: quia audierunt eum fecisse hoc signum.

19. Pharisei ergo dixerunt ad semetipsos: Videtis quia nihil proficimus? ecce mundus totus post eum abiit.

20. Erant autem quidam Gentiles ex his, qui ascenderant ut adorarent in die festo.

21. Hi ergo accesserunt ad Philippum, qui erat à Bethsáida Galilææ, & rogabant eum, dicentes: Domine, volumus Iesum videre.

22. Venit Philippus, & dicit Andréæ, Andréas rursum, & Philippus dixerunt Iesu.

23. Iesus autem respondit eis, dicens: Venit hora, ut clarificetur Filius hominis.

24. Amen, amen dico vobis, nisi granum frumenti cadens in terram, mortuum fuerit;

25. ipsum solum manet, si autem mortuum fuerit, multum fructum affert.

* Qui amat animam suam, perdet eam: & qui odit animam suam in hoc mundo, in vitam æternam custodit eam.

26. Si quis mihi ministrat, me sequatur: & ubi sum ego, illic & minister meus erit. Si quis mihi ministraverit, honorificabit eum Pater meus.

27. Nunc anima mea turbata est. Et quid dicam? Pater, salvifica me ex hac hora. Sed propterea veni in horam hanc.

28. Pater, clarifica nomen tuum. Venit ergo vox de cælo: Et clarificavi, & iterum clarificabo.

29. Turba ergo, quæ stabat, & audierat, dicebat tonitruum esse factum. Alii dicebant: Angelus ei locutus est.

30. Respondit Iesus, & dixit: Non propter me hæc vox venit, sed propter vos.

31. Nunc iudicium est mundi: nunc princeps huius mundi ejicietur foras.

32. Et ego si exaltatus fuero à terra, omnia traham ad me ipsum.

33. (hoc autem dicebat, significans quâ morte esset moriturus.)

Matth. 21. 7. Marc. 11. 7. Luc. 19. 35.

Matth. 13. 12. Marc. 4. 12. Luc. 8. 10. Act. 28. 26. Rom. 11. 8.

† S. LAUR. UNIV. MART. NON PONTIF.

* Matth. 10. 39. Marc. 8. 35. Luc. 9. 24. & 17. 33.

† IN FESTO EXALTATION. S. CRUCIS.

34. Ref-

CAPUT XIII.

Iesus post cœnam lavat pedes discipulorum, & linteo abstergit; proditorem Ioanni indicat; novum mutua dilectionis mandatum commendat, & Petro trinam predicit negationem.

34. Respondit ei turba: Nos audivimus ex lege, quia Christus manet in ætèrnum: & quomodo tu dicis, Opórtet exaltari Filium hominis? Quis est iste Filius hominis?

35. Dixit ergo eis Iesus: Adhuc modicum, lumen in vobis est. Ambulate dum lucem habetis, ut non vos tenebræ comprehendant: & qui ambulat in tenebris, nescit quo vadat.

36. Dum lucem habetis, credite in lucem, ut filii lucis sitis. Hæc locutus est Iesus: & abiit, & abscondit se ab eis.

37. Cum autem tanta signa fecisset coram eis, non credebant in eum:

38. ut sermo Isaiæ prophætæ impleretur, quem dixit: Domine, quis credidit auditui nostro? & brachium Domini cui revelatum est?

39. Propterea non poterant credere, quia iterum dixit Isaias:

40. Excæcavit oculos eorum, & induravit cor eorum: ut non videant oculis, & non intelligant corde, & convertantur, & sanem eos.

41. Hæc dixit Isaias, quando vidit gloriam eius, & locutus est de eo.

42. Verumtamen & ex principibus multi crediderunt in eum: sed propter Phariseos non confitebantur, ut e synagoga non eicerentur.

43. Dilexerunt enim gloriam hominum magis, quam gloriam Dei.

44. Iesus autem clamavit, & dixit: Qui credit in me, non credit in me, sed in eum, qui misit me.

45. Et qui videt me, videt eum, qui misit me.

46. Ego lux in mundum veni: ut omnis, qui credit in me, in tenebris non maneat.

47. Et si quis audierit verba mea, & non custodierit: ego non iudico eum. non enim veni ut iudicem mundum, sed ut salvificem mundum.

48. Qui spernit me, & non accipit verba mea: habet qui iudicet eum. sermo, quem locutus sum, ille iudicabit eum in novissimo die.

49. Quia ego ex me ipso non sum locutus, sed qui misit me Pater, ipse mihi mandatum dedit quid dicam, & quid loquar.

50. Et scio quia mandatum eius vita æterna est. Quæ ergo ego loquor, sicut dixit mihi Pater, sic loquor.

* Marc. 16. 16.

1. **A**ntè diem festum Paschæ, sciens Iesus quia venit hora eius ut transeat ex hoc mundo ad Patrem: cum dilexisset suos, qui erant in mundo, in sinem dilexit eos.

2. Et cœnâ factâ, cum diabolus iam misisset in cor ut traderet eum Iudas Simonis Iscariota:

3. sciens quia omnia dedit ei Pater in manus, & quia à Deo exivit, & ad Deum vadit:

4. surgit à cœnâ, & ponit vestimenta sua: & cum accepisset linteam, præcinxit se.

5. Deinde mittit aquam in pelvim, & cepit lavare pedes discipulorum, & extergere linteo, quo erat præcinctus.

6. Venit ergo ad Simónem Petrum. Et dicit ei Petrus: Domine, tu mihi lavas pedes?

7. Respondit Iesus, & dixit ei: Quod ego facio, tu nescis modò, scies autem postea.

8. Dicit ei Petrus: Non lavabis mihi pedes in ætèrnum. Respondit ei Iesus: Si non laverò te, non habebis partem mecum.

9. Dicit ei Simon Petrus: Domine, non tantum pedes meos, sed & manus, & caput.

10. Dicit ei Iesus: Qui lotus est, non indiget nisi ut pedes lavet, sed est mundus totus. Et vos mundi estis, sed non omnes.

11. Scièbat enim quisnam esset qui traderet eum: propterea dixit: Non estis mundi omnes.

12. Postquam ergo lavit pedes eorum, & accepit vestimenta sua: cum recubisset iterum, dixit eis: Scitis quid fecerim vobis?

13. Vos vocatis me Magister, & Domine: & benè dicitis: sum etenim.

14. Si ergo ego lavi pedes vestros, Domine, & Magister: & vos debetis alter alterius lavare pedes.

15. Exemplum enim dedi vobis, ut quemadmodum ego feci vobis, ita & vos faciatis.

16. Amen, amen dico vobis: Non est servus maior domino suo: neque apostolus maior est eo, qui misit illum.

XXXX 2 17. Si

† FER. 5. IN COE. NA. DOM. *Matth. 26. 2. Marc. 14. 1. Luc. 22. 1. Quartum & ultimum Pascha ministerij Christi. Anno M. 4036. æræ vulg. 33. ætatis Chr. 37. Period. Jul. 4746. urbis con. 784. ann. Jul. 78. imp. péij Ti. bérij 19.*

17. Si hæc scitis, beati eritis si feceritis ea.
 18. Non de omnibus vobis dico: ego scio quos elegerim: sed ut adimpleatur Scriptura: * Qui manducat mecum panem, levabit contra me calcaneum suum.
 19. Amodò dico vobis, priusquam fiat: ut eum factum fuerit, credatis, quia ego sum.
 20. * Amen, amen dico vobis: Qui accipit si quem misero, me accipit: qui autem me accipit, accipit eum, qui me misit.
 21. Cùm hæc dixisset Iesus, turbatus est spiritu: & protestatus est, & dixit: Amen, amen dico vobis: Quia unus ex vobis tradet me.
 22. Aspiciébant ergo ad invicem discipuli, hæsitantes de quo diceret.
 23. Erat ergo recumbens unus ex discipulis eius in sinu Iesu, quem diligebat Iesus.
 24. Innuít ergo huic Simon Petrus: & dixit ei: Quis est, de quo dicit?
 25. Itaque cùm recubisset ille supra pectus Iesu, dicit ei: Dómine quis est?
 26. Respondit Iesus: Ille est, cui ego intinctum panem porréxero. Et cùm intinxisset panem, dedit Iudæ Simónis Iscariótæ.
 27. Et post buccellam, introivit in eum sátanas. Et dixit ei Iesus: Quod facis, fac citius.
 28. Hoc autem nemo scivit discumbentium ad quid dixerit ei.
 29. Quidam enim putábant, quia loculos habebat Iudas, quod dixisset ei Iesus: Eme ea, quæ opus sunt nobis ad diem festum: aut egénis ut aliquid daret.
 30. Cùm ergo accepisset ille buccellam, exivit continuò. Erat autem nox.
 31. Cùm ergo exisset, dixit Iesus: Nunc clarificátus est filius hominis: & Deus clarificátus est in eo.
 32. Si Deus clarificátus est in eo, & Deus clarificábit eum in semetipso: & continuò clarificábit eum.
 33. Filii, adhuc módicum vobiscum sum. * Querétis me: & sicut dixi Iudæis: Quò ego vado, vos non potéstis venire: & vobis dico modò.
 34. * Mandátum novum do vobis: Ut diligatis invicem, sicut dilexi vos, ut & vos diligatis invicem.
 35. In hoc cognóscet omnes quia discipuli mei estis, si dilectionem habueritis ad invicem.
 36. Dicit ei Simon Petrus: Dómine, quò vadis? Respondit Iesus: Quò ego

* Psal. 40. 10.
 * Matth. 10. 40.
 Luc. 10. 16.

* Matth. 26. 21.
 Marc. 14. 18.
 Luc. 22. 21.

* Supr. 7. 34.

* Lev. 19. 18.
 Matth. 22. 39.

Inf. 15. 12.

vado, non potes me modò sequi: sequeris autem postea.
 37. Dicit ei Petrus: Quare non possum te sequi modò? * animam meam pro te ponam.
 38. Respondit ei Iesus: Animam tuam pro me pones? Amen, amen dico tibi: Non cantabit gallus, donèc ter me neges. 33;

CAPUT XIV.
 Multa in domo patris mansiones. Christus est via, veritas, & vita; qui videt Christum, videt & patrem; pater mittet Paráclitum in nomine Christi; pacem relinquit discipulis.

1. **N**ON turbetur cor vestrum. **C**reditis in Deum, & in me credite.
 2. In domo Patris mei mansiones multæ sunt. si quò minùs dixissem vobis: Quia vado parare vobis locum.
 3. Et si abiero, & præparavero vobis locum: iterum venio, & accipiam vos ad meipsum, ut ubi sum ego, & vos sitis.
 4. Et quò ego vado scitis, & viam scitis.
 5. Dicit ei Thomas: Dómine, nescimus quò vadis: & quo modo possumus viam scire?
 6. Dicit ei Iesus: Ego sum via, & veritas, & vita. nemo venit ad Patrem, nisi per me.
 7. Si cognovissetis me, & Patrem meum utique cognovissetis: & amodò cognoscetis eum, & vidistis eum.
 8. Dicit ei Philippus: Dómine, ostende nobis Patrem, & sufficit nobis.
 9. Dicit ei Iesus: Tanto tempore vobiscum sum: & non cognovistis me? Philippe, qui videt me, videt & Patrem. Quomodò tu dicis: Ostende nobis Patrem?
 10. Non creditis quia ego in Patre, & Pater in me est? Verba, quæ ego loquor vobis, à me ipso non loquor. Pater autem in me manens, ipse facit ópera.
 11. Non creditis quia ego in Patre, & Pater in me est?
 12. Alióquin propter ópera ipsa credite. Amen, amen dico vobis, qui credit in me, ópera, quæ ego facio, & ipse faciet, & maióra horum faciet: quia ego ad Patrem vado.
 13. * Et quodcumque petieritis Patrem in nomine meo, hoc faciam: [^] ut glorificetur Pater in Filio.
 14. Si quid petieritis me in nomine meo, hoc faciam.

* Matth. 26. 35.
 Marc. 14. 29.
 Luc. 22. 33;

* SANCT. APOST. PHILIPP. ET IAC.

15. **S**i diligitis me: mandata mea servate.
 16. Et ego rogabo Patrem, & alium paráclitum dabit vobis, ut maneat vobiscum in ætérnum,
 17. Spiritum veritatis, quem mundus non potest accipere, quia non videt eum, nec scit eum. vos autem cognoscetis eum: quia apud vos manebit, & in vobis erit.
 18. Non relinquam vos órphanos: veniam ad vos.
 19. Adhuc módicum: & mundus me iam non videt. Vos autem videtis me: quia ego vivo, & vos vivetis.
 20. In illo die vos cognoscetis quia ego sum in Patre meo, & vos in me, & ego in vobis.
 21. Qui habet mandata mea, & servat ea: ille est, qui diligit me. Qui autem diligit me, diligetur à Patre meo: & ego diligam eum, & manifestabo ei meipsum. [^]
 22. Dicit ei Iudas, non ille Iscariotes: Dómine, quid factum est, quia manifestaturus es nobis teipsum, & non mundo?
 23. Respondit Iesus, & dixit ei: **S**i quis diligit me, sermónem meum servabit, & Pater meus diliget eum, & ad eum veniemus, & mansionem apud eum faciemus:
 24. qui non diligit me, sermónes meos non servat. Et sermónem, quem audistis, non est meus: sed eius, qui misit me, Patris.
 25. Hæc locutus sum vobis apud vos manens.
 26. Paráclitus autem Spiritus sanctus, quem mittet Pater in nomine meo, ille vos docebit ómnia, & suggeret vobis ómnia, quæcumque dixerò vobis.
 27. Pacem relinquo vobis, pacem meam do vobis: non quomodò mundus dat, ego do vobis. Non turbetur cor vestrum, neque formidet.
 28. Audistis quia ego dixi vobis: Vado, & venio ad vos. Si diligeretis me, gauderetis utique, quia vado ad Patrem: quia Pater maior me est.
 29. Et nunc dixi vobis prius quàm fiat: ut cùm factum fuerit, credatis.
 30. Iam non multa loquar vobiscum. venit enim princeps mundi huius, & in me non habet quidquam.
 31. Sed ut cognoscat mundus quia diligo Patrem, & sicut mandatum dedit mihi Pater, sic facio. [^] Surgite, eamus hinc.

* IN VIG. PENTEC.

* DOM. PENTEC.

* Act. 2. 23.

Christus vitis vera, Pater agricola, discipuli palmites. Mútua dilectio. Apóstolos elegit ut fructum afferant, isque maneat.
 1. **E**GO sum vitis vera: & Pater meus agricola est.
 2. Omnem pálmitem in me non ferentem fructum, tollet eum: & omnem, qui fert fructum, purgabit eum, ut fructum plus afferat.
 3. * Iam vos mundi estis propter sermónem, quem locutus sum vobis. [^]
 4. Manete in me: & ego in vobis. Sicut palmes non potest ferre fructum à semetipso, nisi manserit in vite: sic nec vos, nisi in me manseritis.
 5. **E**GO sum vitis, vos palmites: qui manet in me, & ego in eo, hic fert fructum multum: quia sinè me nihil potestis facere.
 6. Si quis in me non manserit: mittetur foràs sicut palmes, & arefcet, & colligent eum, & in ignem mittent, & ardet.
 7. Si manseritis in me, & verba mea in vobis manserint: quodcumque volueritis petetis, & fiet vobis. [^]
 8. In hoc clarificatus est Pater meus, ut fructum plurimum afferatis, & efficiamini mei discipuli.
 9. Sicut dilexit me Pater, & ego dilexi vos. Manete in dilectione mea.
 10. Si præcepta mea servaveritis, manebitis in dilectione mea, sicut & ego Patris mei præcepta servavi, & maneo in eius dilectione.
 11. Hæc locutus sum vobis: ut gaudium meum in vobis sit, & gaudium vestrum impleatur. [^]
 12. * Hoc est præceptum meum ut diligatis invicem, sicut dilexi vos. [^]
 13. Maiórem hæc dilectionem nemo habet, ut animam suam ponat quis pro amicis suis.
 14. Vos amici mei estis, si feceritis quæ ego præcipio vobis.
 15. Iam non dicam vos servos: quia servus nescit quid faciat dónus eius. Vos autem dixi amicos: quia ómnia quæcumque audivi à Patre meo, nota feci vobis.
 16. Non vos me elegistis: sed ego elegi vos, & posui vos [^] ut eatis, & fructum afferatis: & fructus vester maneat: ut quodcumque petieritis Patrem in nomine meo, det vobis. [^]

* UNIUS MART. TEMP. PASCH.

* Supr. 13. 10.

* ITEM ALIUD PRO EODEM.

* Supr. 13. 34.
 Ephes. 5. 2.
 1. Thes. 4. 9.
 * IN VIG. UNIUS APOST.